

[Fisker.]

men hvad man ved i Dag, er, hvor stort et Beløb de vilde have faaet nedsat deres Amtsskatter med, hvis det foreliggende Lovforslag havde været Lov i 1927—28. Derimod ved man ingenting om, hvordan vi vilde være blevet behandlet af Sogne- raadene; det beror nemlig paa, hvor meget Amtskommunen lægger over paa den enkelte Sognekommune, og paa, hvorledes Sognekommunen senere hen ligner denne Byrde paa den enkelte Skatteyder.

Den Godsejer, jeg gentagne Gange har nævnt, fik i 1927—28 Løjlighed til at betale i Amtsskatter 3 655 Kr.; han vilde efter det Forslag, vi behandlede sidste Vinter, have faaet en Nedsættelse paa 1 500 Kr., og han vilde, hvis det foreliggende Lovforslag havde været Lov i 1927—28, have faaet en Nedsættelse paa 2 137 Kr. Dette giver, synes jeg, en meget klar Forestilling om de to Forslags Virkninger overfor den samme Skatteyder. Den paagældende Mand bor ikke i Kommunen, men i en større Købstadskommune. Vi har denne Hovedgaard liggende i Sognet, men Manden svarer ikke en eneste Øre personlig Skat til denne Kommune, han svarer kun en Smule Erhvervs- skat.

Med andre Ord denne Mand vilde faa en ganske overordentlig stor Lettelse i sin Amtsskat, mange Hundrede Kroners Lettelse, og der vilde kun blive ganske lidt tilbage som den Del, han skulde betale af den Trediedel, som Kommunerne ligner paa de faste Ejendomme. Han vilde altsaa have faaet en Skattelettelse paa mange Hundrede Kroner, medens de smaa Jordbrugere i samme Kommune vilde være kommet til at betale til Gængæld, og saaledes tror jeg, det vilde gaa mange Steder.

Det er meget ofte saaledes for de store Godsers og Gaardes Vedkommende, at Ejerne ikke er bosiddende i de paagældende Kommuner, opholder sig andetsteds, meget ofte i København, hvorved Kommunen gaar Glip af personlig Skat fra de vedkommende. Nu vil Ministeren og hans Parti skaffe disse Folk en yderligere begunstiget Stilling, idet man vil afskære Kommunerne fra paa anden Maade at tage en Skat ind fra disse Gaarde, der lægger Beslag paa store Dele af Kommunens Jorder. Dette finder jeg ganske uretfærdigt og urimeligt,

og derfor vil vi ogsaa modsætte os noget saadant. Jeg har nævnt dette enkelte Eksempel for overfor det ærede Medlem Hr. Pinholts og det ærede Medlem Hr. Fibigers Betragtninger at vise, at her er Tale om en virkelig stor Skattelettelse for visse Skatteydere.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger var derefter inde paa noget, som jeg lyttede til med stor Interesse. Han sagde: Lad os gaa over til at lægge flere af de kommunale Udgifter over paa Staten. Det er en Tale, som vi fra vor Side i og for sig hører med Fornøjelse, naar den kommer fra den Side, det er vi ikke vante til. Jeg tror, som det er blevet sagt, at der kunde være god Grund til at revidere Landkommunalloven, og der kunde være god Grund til at lægge flere af de Byrder, der for Tiden hviler paa Kommunerne, over paa Staten; men det ærede Medlem og hans Parti har jo tidligere stærkt medvirket til at flytte Byrderne fra Staten over paa Kommunerne. Er han nu kommet til bedre Erkendelse og vil gaa den modsatte Vej, skal jeg være villig til at hjælpe ham dermed. Hvis det ærede Medlem, samtidig med at han hævder, at Staten skal overtage Udgifterne ved Driften af Sygehusene, eller dog en betydelig Del deraf, vil erkende Rigtigheden af, at man tilbyder Befolkningen offentlig og vederlagsfri Behandling paa Sygehusene, er vi endnu nærmere ved hinanden.

Til Slut skal jeg blot sige, at de Bemærkninger, der er fremsat fra forskellig Side, ikke kan give mig andet Syn paa denne Sag end det, jeg i Gaar gav Udtryk for. Vi kan ikke medvirke til den her foreslaede Skatteomlægning, den vil ganske uimodsigelig flytte Byrderne over paa Skuldre, hvis Bæreevne er mindre; og der maa ske overordentlig store Ændringer i Lovforslaget, inden vi kan gaa ind i en Forhandling om dets Gennemførelse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Det ærede Medlem Hr. Pinholt indrømmede i sine Bemærkninger til de Konservative, at vi skulde have meget mere indirekte Skat her i Landet. (Afbrudelse af *Pinholt*). Jo, det sagde det ærede